

10

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י ס"א מהל'
מסירה ה' ו סג
עשין קט טו"ש"ע ח"מ ס'
קל ספ"ג ו עשין שס
ובכ"ט ובכ"ז:
כג ב מ"י ס"ב מהל'
מחלוקת אסורות
הלכה כ סגולת לאחין קמח
טו"ש"ע י"ד ס' קלג ספ"ק
ד:
כד ג מ"י ס' ה' ח סג
שס טו"ש"ע י"ד ס'
קלג ספ"ק ז:
כה ד מ"י ס"ג מהל'
כלאים הלכה ה'
טו"ש"ע י"ד ס' רלז ספ"ק
ה:

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) וקדושין י"א, (ב) נדרים
הג' דינא, (ג) נכתובת פד:
גטין י"א, (ד) נפיק
דקדושין כ"ג, (ה) לגי
מהר"ם הכ"ל ד"א.

גליון הש"ם

נב' דאורייתא לאקופי
קני. עי' חידושי הרשב"א
גיטין דף י"ג ד"ה אמר
למומר:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קנס
הגותן את נכסיו של זה;
(ב) חוס' ד"ה (בש"ל)
וזלזלו חושש כ"י קנו כל
נכסיו לך; (ג) בא"ד כשעה
הפרעונו אלא בגון
שקדים לו דער נוסח;
(ד) ד"ה כשהקדים וכו'
לפלוג וליתני בדודה
כ"א כשהקדים; (ה) ד"ה
אין עושרין וכו' א"ל ר'
יוסי לא תנינו חתני' אלא
בדמם;

מוסף רשי

מדין ערב. ממה שמצינו
נמורה שהערב מתשעבד
למלוא אנו יסוּלִין ללמוד
(קדושין י.א.)

לא משום שצניעות שמה יקחו זו פירות צניעות מן החסיד
למורכס וחייל במס' סוכה (דף לג.) אין מוסרין דמי פירות צניעות
לעם הארץ יותר מג' שעבודות: ולא משום מעשר. דלעם עמי הארץ
לא יתנו שמיני מעשר. ויחאס לא חבילי דמא לא ארבו לא חמי

וְלֹא מִשּׁוּם יוֹן נֶפֶךְ. אִם עֹשֵׂי דְכֻרִים
הֵם וּמִנְחָה מֵאֵילִין יוֹן נֶפֶךְ וְהִי
מִשְׁתַּמֵּת עֲלֵיו וְהֵנָּה יוֹן נֶפֶךְ:
וְאֵלֶּיךָ פֹּרַע. הִי זֹאת לִקְדֻשָּׁתוֹ
וְיִמְחֹל עָלֶיהָ לֹא סֵלִיק נִפְשָׁהּ
מִיָּדָהּ בְּפִרְעָה: הַמָּקוֹם: שְׂרֵיט
אֲזָלָא בְּהַפְסָה: דְּמַשְׁעָד לִישׁ. הָא
זֶה הֵיט מַשְׁעָד דְּרֵיבִי מְנוּי מִי
וְהוּא כְּנוּת מִדּ לִיד: קֵנִי לִישׁ דִּינָר
בְּגִיד. מְנוּי סָמֵךְ עַל זֶה שֶׁכֵּךְ
הַקִּי בִּזְכֵּל מִקּוֹם שִׁישִׁי הַדִּינָר
עָבִיר לוֹ לְמִנוּי הַלֶּכֶךְ מִשְׁעָד נִינְהוּ.
אֲבָל הֵנָּה דְּבִי ר' יִנְאי כִּיּוֹן דִּהֵנָּה
עָנִי דְּמַחֲפִי לֵהוּ מִיִּר לֹא מְנוּי
הַרְגִיל לְהִסְקִין נִינְהוּ לֹא סָמֵכָה דְּמִינְהִי
לֵהוּ הָאִי וְלֹא מַשְׁעָד לֵהוּ דְּבִי ר'
יִנְאי הַלֶּכֶךְ פִּרְעָה לֵאחֹר וּמֵן לֹא

רַבָּא לֹא שָׂנֵא מִקְפּוֹ
אֵיזֵי דְמִשְׁעָבֵד לִיה
יְהִי לֹא מִיתָר אִלָּא
זֶה שְׁבִיעִית הָא לֹא
אִמּוֹר רַב פֶּפֶא בִּגְנוֹן
רַב כְּהֵנָה אִמְרִיתָה
יְהִי מִנְהִרְדֵּעָא א"ל י
צִאוּ וּשְׁתּוּ וְאִנִּי פֻרְעָ
וְאִנִּי מַחֲשָׁב מִיבִיעִי
מַחֲשָׁב רַב אִשִּׁי אִמּוֹר
לִרַב יִימָר לִרַב אִשִּׁי
אִכְלוּ צִאוּ וּשְׁתּוּ טָלוּ
יְהִי א"ל תְּנִי טָלוּ
רַב רַחֲמִן וְעוֹלָא
רַבִּי חִיָּיא בִּר אִמִּי
יָא לְהוּ שְׁכָרוּ לְשֹׁבֵר
זֶה כִּיּוֹן דְּרוּצָה בְּקוּיָמוּ
וְשִׁפְלָה שְׁפִיר דְּמִי
וְיִבְרַח לִימָא מִסִּיעִי
עוֹבֵד כּוּכְבִּים בְּכֻלָּאִם
אִבְל

טעמא דברייתא משום שעבודא ובמקופו דלפילו אין מקופו איז
שעבודא ומיהו דלבי ר' ינאי לא תקשי דבין מקופו בין אין מקופו:
א"ע דמשעבדי ליה. נכסיה ללשמו: **כיון דלא מייחד שעבודיה**.
שלא ייחד לו מיד מעות לכן לא חליפין ינינה ולא מיתסר:
הא ודלא אמר רב פפא ולא גרסינן אלא הכא **דקדמי חושש**
אמר רב פפא: כשהקדים לו. בעל הבית דינר לחטוי קודם
שעורו אללו דהסמא מדבעל הבית קאכלי ואיטורא דרייה הוא:
ואני פורע. הא כבר פורע: **ואני מחשב מבטי ליה**. אני אעשה לו
תשכין תמה שהקדמתי לו: **שנא**. מיד החטוי ומנן להס דהסמא
איזו ספי לכו איטורא ולא משום פרעון דלאחר זמן הוא אלא
דקניהו בתשיבה ואשמח שנקח יין נסך והסקרו לפועלו. אלכ הך
דבי רבי ינאי כי שקלי פורי שעת היתר הוא וכי פרעו לאחר
זמן בשעת איסור שביעית לאו חליפין ינינה לנכסיה: **ללא**.
משמע שאינו הולך עמה: **לפזר ביוני נסך**. לשכר חמתי ולשפך
את היין: **מסו**. שהיא סכרה מותר: **מי אמרינן כיון**. דישתאל זה
דורא בקיומן של חמיות האלו שלא ישתכרו עכשיו חמיתא
עד שישכרה הוא ויטול שכרם אסור: **אין עורדין**. אין עורפין:
חבל

נה צעי וגמה לא מניין אף החלה אל"ר ר' יוסי לז (י) אחיה ממתי
סוכרים אינה דורגת פ" המקשה פ"ל דלהלן בנזמן הזה דלדוריתא כרנן
קטן משעני מיהא דהגלה ואל"ה הכרס וטעם נזמן בל שועדי סוכרים
הענין ש"ל ד"ה בל מוטען: (י) עוררין ע"ה העובר סוכרים בביתא.
י בגמרא לין נסך דאסור בהנאה דלמעט מיהא שמי דמי דל"ז כ'
ומכר הוא בלדוריה הגאה אם הוא מקיים ואין לומר דלכא נפי
שחי

ההקטין צדין ערב אלמא
משחטצדין למלוה בשעת
ר נמי יש להוכיח ששיך
למלוה מנה ואזי פורט

לא משום שביעית
משום יין נסך ואם אכר
מפרע צאו ושתו ואמר
שביעית ומשום מעשה
כי קא פרע דמי איסורא
קא פרע דמי איסורא
חסדא בחנוני המקיפ
ידארוחיה לאקיפי קנ
תחנוני שאין מקיפו
וצאו ואכלו בדרב זה
ליפלוג וליתני בדידה
בחנוני המקיפו דמש
שאין מקיפו מותר ועת
לא משתעבר והאמר
תן מנה לפלוני ויקנ
למרץ ערב אלא אמר
ואם שגא שאין מקיפ
ביוון דלא מייחד שיע
הכא אמאי חושש כ
שמייחד שיעבודיה הכ
שהקדים לו דינר אמ
לשמעתא קמיה דרב
הכי ארתני צאו ואכל
וצאו ואכלו צאו וש
לית א"ל תני צאו וא
בנות שנטול נתן ביד
אזי הכי ארתני צאו
ואכלו טלו ושתו מי
ואכלו טלו ושתו י
ואבימי בר פפי וית
בגיהיו ויתבי וקא מי
ביין נסך מהו מי אמ
אסור או דלמא כל ל
אר"נ ישבור ותבא ע
ליה יאין עודרין עם

שָׁלוֹ וְשִׁוּיָּו. וְאִם אֶרְמִיָּה
יִכְלֹו לֵאמֹר וְאִכְלוּ מִלֵּב דְּרִישָׁא
וְנִכְדִּירוּ אוּרָה וְהִם מִתְּנוּ הַדִּינָה
וְהִם שָׁלוּהוּ שֶׁל מִתְּנוּ יִכְלֹו
וְהַאִסְקוֹר לֹא קָה יִיבִי לִמְנוּיָה
וְהִיא בִּין עֲלֻמְכוֹ הוּא מִרְעָה
יִדִּיָּה קֹאנְלִי: **וְיִתִּיב** אִם
שֶׁכֶּכֶל מִקּוֹס שִׁטְהֵא אִמֹר
הִיבֵרָה לֵהם דְּכֵר דְּרוֹשׁ וְכֹאן
נִתְמָן שֶׁשִּׁיבֵי לֵהם וְאִמֹר
יִדִּיָּה (ג.) אִמֹר לִכּוּ כֵר הַחַיִּים
וְהִיא דְּכֵר אִמֹר לִכּוּ הַחַיִּים
וְהִיא עֲקִירָא עִם הַקְּבוֹר בִּכּוּבִים
וְנִכְלָאם וְעֵרְלָה מִוִּגְיָן כֹּסֶל
וְרֵאִים מִהֵאֵלָּה דְּלֵילִי אִסְרוּ
כֵּן עֵרְלָה וְדִקְחָה וְאִם לִימוֹר
דְּלוֹה בִּיבֵרָה רֵאִים מִיִּרְמְיָהוּ
שֶׁמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִתְּנָה וְהִגָּה וְכִבּוֹ
שֶׁכֶּכֶל עִם מִתְּנֻחֹת (ס.) וְיִתִּיב
נָמִי מִתְּנֻחֹת (ס.) וְיִתִּיב מִ
יִימֵי רֵאִים מִכְּלָוִי הִרְסֵהּ לִדְלָא
לִקְסִי לִקְסִי נָמִי שְׂרִי וְהֵלֵךְ

[illegible]

הנמקדים: **תנ"י** בלוי ואבירי כהם לפלוני בין טלו ל דרי אמר להם שם ואכלנו עשאו ומתן דר מומר קעדי דאע"פ ששבעה שנותן לה יד שלחומיה דהמוני קעדי מתא קונה האיסור וטעמא דהיה ר"מ שם מהקדמי גביהו מוזכרין כן לפי חמא דר אמי קמייבו אלף שנה ארס ארמו דכונסותיה אשמו ארסובא דכונסותיה על סדר המכמות: **א"ר** רב ר"מ דחק להביא ראיותיו ס וכולן חמיות כן אר הבינו וכוונס ומפני שמעמידן שכלן כן לוקחין אכן לוקחין וסוף דיקדושין דחנן מאלין חוזן מן הערלה וכלכלין ר' שמואל בירא וכוונסדי חוכר שמוגדין שערלה וכוונסדי ר' דרד רואה בריה דר' יוסף ל' לארץ שטובא דה חדש דקדק ואר כלכלין היינו בלוי הכהן ויבנן וספרין מלא אריא לעקוין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones